

Bài viết vui nhỉng 'đầu khúu' rết hay cỏa hai nhân vật 'Phú' và 'Cóm'. Mời quý vui đọc cho vui.

Thị Bì Nhí Gỗ i Vị

Thị a bà,

Dù chúng ta có vô cùng xung khíc, chúng ta vẫn phả i nhخت trú mốt điom: Ching bà là đàn ông. Mà đàn ông thì sao? Đàn ông thì ham thích nhiu th. Ham thích đón mãnh li. Và, bà đong giu em, bà hãy công nhn rong, phn chung ta yêu đàn ông vì h ham thích và biết cách thíc hi n nó. (Chúng ta cũng ham thích nhng thíc hi n ch yu bng cách mua nó.) Ông thi thích máy móc, ông thi thích ki n trúc, ông thích vrt lý và hóa h c, ông d i hn mốt chút thi thích th văn. Toàn nhng ham thích có l i cho xah i.

Nhng đàn ông không ch ham thích mốt th. Ngu gà ch ham thích giun, bò ch ham thích c t i hay th ch ham thích c i thì đàn ông l i thích đa dng. Chuy n y trong đá bóng, trong m thc, trong bia b t khong sao, nhng trong v n đ phn, tính đa dng c a nó làm cu c s ng thm

r¹c r¹i.

Bà thân m¹n,

Em tin r¹ng, bà có r¹t nhi¹u l¹u đ¹m. S¹ d¹em quen v¹i ông là do ông l¹y thông minh (ch¹ không ph¹i ch¹ có ti¹n nh¹ thiên h¹v¹n đ¹n). V¹a, m¹t ng¹o*i* thông minh không khi nào ch¹n v¹ quá kém. Th¹m chí, bà không quá kém, bà còn r¹t n¹i b¹t l¹u nhi¹u ph¹ng di¹n.

Theo nh¹ ông ti¹t l¹u m¹t cách đ¹y thành kính, bà n¹u ăn ngon, bà r¹a bát s¹ch, bà lau nh¹a bóng và bà đi ch¹ r¹. Bà còn đ¹i x¹u t¹t v¹i chó, mèo... Em xin thú th¹c, t¹t c¹ các ph¹ng di¹n đó, em đ¹u thua bà. Khi em n¹u món canh, ai cũng nghĩ là món xào. Khi em r¹a bát, t¹t nh¹t lúc dùng nên r¹a l¹i. Khi em lau nh¹a hay quét nh¹a, em đ¹u cái đ¹ng rác ch¹ n¹ ch¹kia. Ch¹ duy nh¹t em đ¹i là ch¹ m¹ ph¹m. Còn chó mèo, em ch¹nuôi chúng trong tranh.

Nh¹ng ông v¹n thích em. Ti¹n đây xin ti¹t l¹: th¹i gian thích không h¹ng¹n, c¹ng đ¹ thích không h¹y¹u và chi phí thích không h¹th¹p. Bà kinh ng¹c. Bà không tin l¹? Bà nh¹r¹ ông v¹n v¹nh¹a, v¹n ăn c¹m t¹i, v¹n l¹ch s¹ v¹i bà, v.v.. Bà c¹m giác ch¹ có khe h¹nào đ¹em l¹t v¹o cái pháo dài do bà xây d¹ng, canh gác và tu¹n tra.

Bà nh¹m.

Em xin phép không đi vào chi ti¹t. Em ch¹ nói m¹t cách văn h¹c r¹ng, không có gì ngăn c¹n đ¹o*i*c con tim. Nh¹t là m¹t con tim già lao v¹ m¹t con tim tr¹. Nh¹ trên đ¹a nói, em thua bà v¹m¹t t¹ th¹. Đúng m¹t t¹ th¹, ch¹b¹t ph¹n nào. Nh¹ng, em l¹i h¹n bà hai t¹.

Bà s¹ g¹m l¹en. Bà s¹ quát: H¹n l¹u ch¹n nào?

Th¹a bà, nh¹ng th¹ em h¹n l¹i v¹o cùng v¹v¹n. Em thành th¹t tin th¹. Nh¹ng đ¹an ông, ti¹c thay, l¹i không tin.

Em biết chép chép mệt. Em biết ngửi gòn ông mà lối vào ngõ i. Em biết đánh vào lồng ông, hay đánh lối chép hòn, và đánh vua công môi nhìn đi chép khác. Em biết hé tênh khi thay con sâu và ủ té chép khi gắp con thòn lòn.

Cái gì em cũng ngạc nhiên và nhả ông giờ thích. Em tin ông là vô địch vua tri thục, vua thao, và luôn thè hiến lòng tin ấy ra mầm. Mọi lời nói của ông, vui em, đều là chân lý. Em khâm phục khi ông uống bia. Em kiêu hãnh lúc ông châm thuốt lá. Em ngồi nép mình khi ông từ tấp. Em lồng nhung chép bao giờ tra hỏi lúc ông đi khuya. Và, quan trọng nhất, thưa bà, da em trắng, eo em nhả, môi em đú và chân em chép khác chân dài. Em mặc váy hông, em thoát nõi xanh và em dùng dùu thumm cùa Pháp. Nữc Pháp, chép bà cũng biết, vô địch vua các lối dudu thumm.

Khi ở bên ông, em không ngạc và không tham lam nhả các phim truyền hình quay vui vàng mà bà vùn xem đâu. Chúng em không hề bàn vua tiễn bùc. Hai người đều mặc áo ánh trăng, tết nhung khát vang chép hiến và đều thích nhìn sao trên trời. Hai người có thể xung đột vì mệt bài thè, giòn dại vì mệt bùc tranh và bùi ra vùi vì mệt bông hoa bày không đúng cách (trong khi ông và bà giòn dại vì mệt mâm cùm, cãi nhau vì hoá đơn tiền điện và ra khói nhà vì chép quần áo chép phòi).

Thưa bà,

Đây, em tết ông, ông tết em là nhả thè đây. Nó thanh cao thì em không dám nói, nhung nó cũng chép phàm tết nhả sách vua án viết đâu. Em xin bà hãy mang vì điều đó.

Tuy ông phòm tết nhả ng tết i còn sang. Bà hãy tết anh nhả thè. Tết sao em viết thè này? Tôi vì em xin trả lời ông cho bà. Chúng em nhặt trí cái gì đập thì phòi ngon và chúng em đã ngon đùa. Toàn bù sù tinh tết cùa tình yêu nõi mõi chép này, và bà không biết đùa.

Xin bà hãy dang tay đón ông vùa. Em lối danh dù thè rỗng, ông không sùt mõi quá nhả u, đùn giòn vì ông có còn nhả u đâu mà sùt mõi. Bà hãy coi ông nhả vua sau chuyen du lịch mõi hiên trè lối nhà. Cùn chép và sùn sàng che chép.

Em đi đây. Cuộc sống là khám phá và em thích khám phá nhiều nỗi. Bà đang trách em. Bà cũng đang tự trách mình. Khi em bỗng tuột bà, em cũng chưa hồn gì bà đâu.
Chúc bà vui khoẻ.

(Phụ ký tên)

Thứ ba bà vẫn gửi cho bà nhí

Thứ ba cô,

Tôi đã đọc thứ ba cô một cách bình tĩnh. Đúng nhé cô đã nói, ở tuổi tôi và ở đây a vẫn cưng tôi, sự bình tĩnh luôn luôn có thứ a.

Này cô,

Vì sao chung có bộ nhí khi ở tôi ngay nhiên. Đó là cũng giác đầu tiên, và thành thắt vui cô, nó hiện cũng cảm giác cảm phán.

Vì sao vậy?

Thứ ba cô, vì tôi tin chắc rằng lão (hãy gọi là vua) đúng tên và đúng tuổi của chúng cô nhé) đã đưa i sốc rỗi, nói một cách chắc chắn, một cách không có gì phản bàn cãi cả.

Khi viết thứ cho tôi, cô có vẻ như đọc pha chút h胡 hé. Cô cũng thấy mình giữ được tay bà khác một mảng vàng, và mình có những phán chia tách khác thường nên mới gặp may nhé.

Cô nhé m thám hối quá, cô à!

Quỷ thợt lão là mệt cái mệt. Hay nói chính xác hơn, đã tưng là mệt. Điều này cách đây ba mươi năm vẫn trống cỗ, đã thành phu đực phu i công nhặt chôn đâu cồn phu i mệt cô gái có trí tuệ siêu việt gì.

Nhưng trên, trong và dưới cái mệt y, tôi đã đào, đã cung cấp, đã đục, đã nổ mìn, khai thác rầm rộ, quy mô mệt y chục năm.

Và giờ đây, mệt chỗ còn khung, còn lõi sụn hoang tàn. Chỗ có đôi mệt ngóc cõa cô, chỗ có cõi môi dập cõa cô và chỗ có tí não khở cõa cô mệt không nhặt ra điều đó.

Cô vẫn đùa lão, khi tôi trong mệt chung mệt nào đó, đã mệt cõi cho lão đỡ. Cho lão có cõi mệt giác sụng chuồng. Đàn ông sụng bỗng lõo tõng cô ấy, và nuôi dưỡng cái lõo tõng đó mệt cách khéo léo là nhỉ mệt vẫn cõa phu nõi chúng ta.

Tôi không vui gì khi lão có bỗng. Nhưng chỗ nói rõ ràng tôi quá hoảng sợ vì điều đó. Tôi quá hiếu động khác sụng đùa bao nhiêu trong khi mình đã vui bao nhiêu. Phản cõa cô, hối lỗi, thợt là thợm hối.

Cô khéo là ngây thơ và nhí nhảnh. Cô té xõa khi gập thòn lõi và ngã lăn ra khi gập tõi kè. Dù thõa cô, khi bỗng tuỗi cô, tôi cũng ngây thơ nhõn thõi. Nhưng lúc này, gập hai cõa đùy, tôi chõp mệt cái cho bỗng dí là xong.

Rồi cô khoe là cô biết chõp mệt, biết ngõ đùu và biết cõi he hé nghiêng nghiêng. Ôi dào, nhưng trò đó ngày xưa tôi làm mãi. Và bây giờ vẫn có thõi làm, thõm chí còn làm hay hõn cô ấy chỗ. Nhưng vì mệt đích gì, gõt hái gì khi mệt i thõi đã no nê? Cô nhìn lão trong quán cà phê hõng sang. Trong com-lê và cà vát đõi tiõn. Còn tôi có khá nhỉu đõp (nhỉu hõn cõi cõi thiõt) nhìn lão trong quõn đùi rõng, trong áo may ô chõi hiếu là màu gì.

Và tôi cam đoan rõ ràng, cái tôi nhìn mệt là cái thõi. Cái cô nhìn là giõ. Cô thõa biõt thõi, chung qua cô đang tõi đõi mình. Cô chê tôi chõi biõt rõa bát, nõu cõi m. Cô thõi ng tôi vì tôi chõi chăm chăm lo cái nhà sõi ch bóng. Nhưng tôi lõi thích vui. Vì đùy là nhà tôi và lão chõi có nõa phõn. Còn lão có bóng hay không, có sõi chõi hay không, lão phu i tõi lo. Tôi còn bõn lo cho bõn thân mình.

Tôi không chuí mũi vô bỗng nhả cô tống và nhả lão tống chút nào. Tôi say mê đánh bài. Tôi nghĩ n làm đùu và giũa móng tay. Tôi ham thích "tám" và hăng hái đi chùa. Tôi khoác áo lõa mõ gà, khoác vòng c้อม thõch và tôi sõm đù cho mình (bỗng tiễn lão, dĩ nhiên!).

Còn vỉc cô ngóm trăng cùng chàng, đùc thõ cùng chàng hay đùt nõn cùng chàng thì xin cô hãy cõ tõ nhiên. Nhõng thõ võ vñn và phù du đó ngày xưa tôi cũng nghĩ là ghê gõm lõm. Nhõng tôi nhanh chóng phát hién ra chúng suýt đùi loanh quanh nhõ thõ, và chõ có lõi ích gì. Chúng chõ nhõ hõt tiêu rõc vô bát phõ, không hõ bõ béo, chõ khién nó dõy mùi. Mà mùi thì tôi đã chán. Chán không phõi do tâm hõn tôi cõn cõi, mà là do đã quá đù rõi!

Cuõi thõ cô cho biõt đã chuõn ra khõi lão, hoõc lão đã chuõn ra khõi cô. Tôi chõ hiõu ai thoát đùõc ai. Nhõng chõc chõn là tôi suýt thoát. Tiõc quá. Giá mà lão đi või cô, giá nhõ lão õo tõõng võ sõc mình thì tôi đã có cõ hõi tuyõt või đùi lõi đùõc tung tăng.

Tôi tin chõc mình tung tăng chõ khi nào muõn, khi mình kiêu hãnh, mình không nghèo khó và mình có sõ mõn mà. Nhõng thõ đó cô còn lâu mõi đùt tõi, cô bé đáng thõõng õi!

Cô yên tâm. Tôi sõ đón lão võ. Cáo chõt còn quay đùu võ núi, trong khi lão chõ phõi là cáo, lão là ngõõi. Tôi cũng chõ giày vò, chõ đay nghiõn chi đâu. Tôi không phõi hàng tôm hàng cá. Tôi chõ cõi khõy mà thôi. Mõt nõ cõõi mà đã làm lão nhõ đùn cõ chõc năm.

Chúc cô may mõn trên con đùõng chinh phõc các lão khác. Thõ gian chõ thiõu ông già. Cô cõ vĩõc xõng lên. Chào cô.

(Cõ m ký tên)